

Tiskový materiál k filmu

Hora mezi námi

NAFILMU.cz

WOMAN

TYDEN

Instinkt

motto

CinemArt

Co kdyby váš život závisel na cizím člověku?

Poté, co je její let do New Yorku zrušen kvůli přicházející bouři, se talentovaná fotožurnalistka Alex Martinová ocitá ve svízelné situaci, kdy den před svou svatbou musí zůstat v Idahu. Ve snaze dostat se včas domů se Alex rozhodne pro riskantní plán a pronajme si letadlo do Denveru, odkud, jak doufá, stihne noční let do New Yorku. Další zoufalý pasažér, Ben Bass, zkušený britský neurochirurg, který se potřebuje dostat na východní pobřeží, aby mohl provést rozhodující operaci pacienta, se rozhodne nedat na své obavy a vydá se na cestu společně s Alex.

Když Alex a Ben letí naproti nevlídnému počasí v malém Piperu pro dva cestující, postihne jejich pilota těžká mrtvice a jejich malé letadlo havaruje do hlubokých sněhů hor Uinta v severovýchodním Utahu. Dva unavení cestovatelé se ocitnou v pasti v odlehlé oblasti s jen malou nadějí na záchranu a vydávají se na děsivý a zásadní pochod přes ohromné, nelítostné a skalnaté pláně, zatímco musí bojovat s přírodními živly, zvěří a časem. Za těch nejextrémnějších okolností, které je možné si představit, se postupně naučí jeden druhému důvěřovat a vyroste mezi nimi velmi silné pouto – takové, které změní směr celých jejich životů.

V silném příběhu o lásce a přežití, HORA MEZI NÁMI, hraje držitelka ceny Akademie Kate Winslet (*Steve Jobs, Předčítač*) a držitel Zlatého glóbu Idris Elba (*Bestie bez vlasti, Luther, Mandela: Dlouhá cesta ke svobodě*). Režie kandidát na cenu Akademie Hany Abu-Assad (*Ráj hned teď, Omar*) podle scénáře nositele nominace na cenu Akademie Chrise Weitze (*Jak na věc*) a Millse Goodloa (*Věčně mladá*), který je založen na knižním příběhu Charlese Martina. Chernin Entertainment Production uvádí film Fox 2000 Pictures: HORA MEZI NÁMI. Produkce Peter Chernin, Jenno Topping, p.g.a. a David Ready. Výkonní producenti Becki Cross Trujillo a Fred Berger.

HORA MEZI NÁMI přichází do kin 5. října 2017.

HRŮZNÉ DOBRODRUŽSTVÍ, EPICKÁ ROMANCE

V novele HORA MEZI NÁMI vytvořil autor Charles Martin napínavý a dojemný příběh, který zkoumá, jak jsou dva cizí lidé s odlišnými osobnostmi schopni se pod extrémním tlakem dohodnout a přizpůsobit se jeden druhému. Tento příběh – rozvíjející se příběh o tom, jak se dvě pozoruhodné postavy snaží projít nelítostnou krajinou ke spáse a nakonec k lásce – zaujal na Oscara nominovaného producenta Petera Chernina (*Skrytá čísla*). Ve své podstatě nám tento příběh nabízí láskyplný pohled na lidského, optimistického, milujícího a štědrého ducha, který nám připomíná, abychom nikdy neztráceli naději a vždy žili v přítomnosti.

Tento zkušený filmový tvůrce se pokusil tento neobvyklý milostný příběh přeložit pro velké plátno již před pěti lety a navázat tak na tradici filmů jako *Doktor Živago* nebo *Vzpomínky na Afriku*.

„Přitahovalo mě přetvořit milostný příběh, který má váhu,“ říká Chernin. „Byl jsem velmi ovlivněn tímto příběhem dvou v podstatě zlomených nebo neúplných lidí, kterým se díky této zkušenosti změnil jejich životy, a stalo se z nich to, čím jsou teď. Jsou to lidé v té nejextrémnější situaci, kterou si umíme představit. Ta skutečnost, že se do sebe zamilují, je jedním z důvodů, který jim pomáhá přežít tuto mimořádně těžkou zkoušku.“

Ať se na ně podíváte z jakéhokoli úhlu, Alex Martinová a Ben Bass jsou nepravděpodobný pár. Oba dva jsou mimořádné šikovní a oddaní svým vlastním profesím, ale tím jejich podobnost končí.

Alex je statečná, odvážná a živelná fotožurnalistka, známá svými neortodoxními metodami a tvrdošíjnou odhodlaností. Na cestu z Idaho do New Yorku, kde se má druhý den vdát za svého dlouholetého přítele Marka, si nedá moc času, což je jí podobné a nakonec v Idahu uvízne. Když se její let kvůli nevlídnému počasí zruší, je odhodlaná najít řešení a společně s dalším pasažérem si pronajme malé letadlo, které je přiblíží k jejich destinaci.

Ben je proslulým dětským neurochirurgem na cestě do New Yorku, kde musí provést nezbytnou a komplikovanou operaci hned nadcházející ráno. Je precizní, metodický a disciplinovaný, jak ve svém osobním, tak i v profesním životě. I přesto, že se zdráhá nasednout do malého letadla, jiné řešení nevidí. Toto rozhodnutí odstartuje

řadu hrůzných příhod, které pro Alex a Bena přichystají takové okolnosti, při kterých si vytvoří hluboké, jedinečné a dlouhotrvající pouto.

V rolích Alex a Bena se představí jedni z nejrespektovanějších herců dnešní doby: držitelka ceny Akademie Kate Winslet (*Předčítač*) a držitel Zlatého glóbu Idris Elba (*Luther*).

„Jsou to dva seriózní herci světové úrovně,“ říká Chernin. „Nápad, že je dáme dohromady v tomto intenzivním a emocionálním příběhu, ho dělá o to jedinečným. Oba dva se do toho dali s vysokou mírou oddanosti. Byli neskutečně nadšení ze svých rolí a hluboce oddáni myšlence, že z tohoto příběhu vytvoříme něco velmi kvalitního.“

Winslet má téměř bezkonkurenční životopis naplněný výkony, které vyčnívají z řad výkonů herců za poslední desítky let. Sama často říká, že ráda hraje „odhodlané ženy“, což je popis, který určitě sedí i na Alex. „Ona je ten typ ženy, která to nevzdá, dokud nenaplní svůj příběh,“ říká Winslet. „Je jednou z těch žen, které byly ve válečných zónách, pracovaly do úmoru, bez spánku. Je neskutečná odvážná.“

Říká, že v Alex viděla možnost ztvárnit představitelku silné ženy, jejíž mentální síla a jasnost jsou základem jejího přežití, ženu, která je stejně tak zapálená a živoucí jako Ben. „Když jsem si poprvé přečetla scénář, byla jsem zaujatá oběma, Alex i Benem,“ říká Winslet. „Hrozně se mi zalíbila ta myšlenka, že obě tyto postavy tvoří ten film od začátku až do konce. Nikdy předtím jsem takový scénář nečetla. A také opravdu věřím tomu, co ten příběh říká – že se jako člověk můžete nedozírným způsobem změnit, a že je perfektně možné zažít ve vašem životě něco, po čem už nejste schopni se vrátit k tomu, jaký byl váš život předtím anebo k tomu, jaký jste si mysleli, že váš život v budoucnu bude. Tolik se toho pro tyto dvě postavy změni tím, co společně prožijí. To mě opravdu upoutalo.“

Stejně tak Idris Elba, nejlépe známý ze seriálu BBC *Luther* a z filmů jako *Bestie bez vlastí* nebo *Mandela: Dlouhá cesta ke svobodě*, byl zapálený pro svou roli Bena, muže stejně silného a schopného, jako přitažlivého. „Ten příběh a ty extrémní podmínky, ve kterých se tyto dva lidé ocitnou, mi přišel velmi vzrušující,“ říká. „Znělo to jako něco, do čeho se můžu dramaticky zakousnout. Navíc jsem nikdy nehrál romantickou hlavní roli, takže tohle je pro mě něco docela nového.“

„Tehle film zkoumá koncept, že vlastně neexistuje žádný perfektní scénář situace, ve které potkáte toho, do koho se zamilujete,“ dodává Elba. „Vlastně někdy jsou extrémní scénáře lepším místem, kde můžeme pochopit, jestli někoho milujeme nebo ne, protože ho zažíváme v podmínkách, které jsou nekomfortní. Jako herec se musíte co nejvíce vžít do všeho, čím si vaše postava projde a Ben si toho prošel spoustu. Když se s ním setkáme, jeho osobní život je zmatek a v těch horách se vše ještě více zkomplikuje.“

S vytvořením tohoto chytlavého příběhu romance a přežití se Chernin a producentka Jenno Topping nakonec obrátili na věhlasného palestinského režiséra Hany Abu-Assada, na Oscara nominovaného filmového tvůrce, který je známý svými cizojazyčnými politickými dramaty *Omar* nebo *Ráj hned teď*, které se věnují tématům okupace a útlaku.

„Na Hanym je úžasné to, že se nebojí vést svým srdcem a nemá strach ze všech barev a míry emocí,“ říká Topping. „Chce prozkoumat vnější limity emocionálního rozsahu, kterého jsou lidé schopni, ať už je to láska, strach nebo zármutek. Dokáže to do filmu všechno tak působivě přenést. Když jsme si uvědomili, že nejen přinese filmu kvalitu, kterou dává do veškeré své práce, ale že se i snaží o rozsáhlejší a silnější škálu emocí, cítili jsme se všichni naprosto příjemně.“

Abu-Assad viděl v HOŘE MEZI NÁMI šanci režirovat obsáhlý a přirozeně filmový příběh muže a ženy, kteří zápasí s přírodními živly, které jim zároveň slouží jako něco intimního. „Scénář je vlastně o té dobré podstatě člověka a jeho elánu stát se lepší bytostí, přežít, být schopen milovat, být schopen se obětovat,“ říká Abu-Assad. „To pro mě bylo zajímavé téma na probádání. Tohle je bezesporu můj největší film. Od mých menších projektů se liší ve spoustě věcech, ale taky je tam spousta podobností a podstata je stejná. Koneckonců, ať už je to malý nebo velký film, vždy je to o tom, jak příběh vyprávíte.“

Winslet z jeho předchozích filmů věděla, že tento režisér vždy posouvá hranice herců a nemohla se spolupráce s ním dočkat. „Viděla jsem Hanyho předchozí práci a jeho způsob předávání příběhu jsem si zamilovala,“ říká. „Je to velmi, velmi prosté a zároveň se tam řeší extrémně složité emoce, které je často těžké ve filmu zobrazit. Často jdou ruku v ruce s konfliktem a tragédií, ale on je nějak schopen je přenést do filmu velmi jemným způsobem, který je podmanivý a zároveň zábavný. Je perfektně

možné najít momenty úžasného nečekaného humoru v extrémních situacích nebo v momentech velkých tragédií a smutku. A já opravdu obdivuji způsob, kterým je Hany zvládá ve filmu vyobrazit.“

Příběh HORY MEZI NÁMI je dramaticky zasazen a nabírá na obrátkách v tu chvíli, kdy pilota malého letadla s Alex a Benem na palubě postihne mrtvice a letadlo havaruje – v roli pilota s nešťastným osudem se objeví respektovaný herec Beau Bridges na krátký, ale památný okamžik. Když Ben poprvé opustí trosky letadla, uvědomí si tu úplnou izolaci a beznadějnost jejich situace. Aby toho nebylo málo, Alex je těžce zraněná – je v bezvědomí téměř dva dny. Ben k ošetření Alexiných zranění použije veškerou svou lékařskou praxi a poté, co se Alex konečně probudí, navrhne, aby v klidu počkali, že pomoc určitě brzy dorazí. Je to Alex, které dochází, že jejich pilot let nenahlásil a jestli chtějí přežít, musejí jednat, a to hned.

„Benova postava je vždy daleko opatrnější než Alex,“ říká Winslet. „Zatímco on by se raději schoval v troskách letadla a čekal na záchranu, tak Alex řekne ‚Asi se z téhle hrozné situace budeme muset dostat sami a buď jdeš se mnou, anebo ne.‘ Její odvaha jít a pokusit se dostat se do bezpečí a zpátky do civilizace je vlastně tou věcí, která žene příběh dopředu.“

Aby se Alex a Ben z hor dostali živí, musí přejít míle a míle nehostinného terénu. S nuznými zásobami se vydávají na cestu, společně s věrným psem pilota. Cesta je pomalá, ale během ní se tito přeživší stávají na sobě stále více závislými, poté, co se musí postavit řadě nebezpečných situací. Její duševní a jeho fyzické bytí jsou obě potřeba k překonání bezprostředního nebezpečí, ve kterém se nacházejí.“

„Během svých strategických manévřů v průběhu celého příběhu mají určitě i spoustu sporů, ale to jsou ty věci, které je nakonec spojí,“ říká Winslet. „Musí pracovat společně. Musí se těm odlišnostem postavit. A to je přivádí do bodu, kdy už bez sebe nemůžou být.“

Také se o sobě dozvídají spoustu intimních detailů – i když výmluvná Alex je ze začátku daleko více sdílná než rezervovaný Ben. Prozrazuje, že teprve nedávno se rozhodla vdát se za svého přítele Marka, kterého hraje Dermot Mulroney, zatímco introvertní Ben bokem a tajně na svém mobilu poslouchá klasickou hudbu, která mu připomíná jeho manželku, která před několika lety zemřela na rakovinu. Velmi

nesobecky se o sebe začnou zajímat. Nezáleží jak velká je hrozba, ani jeden z nich není ochotný toho druhého opustit.

„Tenhle film je o zamilování se,“ říká producent David Ready. „Zvenku je jejich vztah úplně jin a jang. Ale tím, že čelí stejnému ohrožení a výzvě, se jeden od druhého učí a společně rostou. Alex se stává jemnější a Ben je stále hlasitější a odvážnější, a aby přežili, začnou spolupracovat.“

„Je to naprostá romance,“ dodává Topping. „Je to vlastně tak neskutečně nádherná část toho filmu – když s někým zažíváte něco tak extrémního, pak není na světě nikdo, kdo by vás znal lépe a intimněji. Jestli vás po tomhle někdo miluje, po projití tím vším a po tom, co všechno viděl, tak už na světě nikdy nebude člověk, se kterým se dokážete takovým způsobem spojit.“

Stejně jako Alex a Ben, Winslet a Elba ke svým rolím přistoupili velmi odlišně, ale se stejně intenzivním závazkem ke své postavě. „Mně hodně záleží na dialogu a na jistotě, že víme, co říkáme, a co děláme,“ říká Winslet. „Idris je hodně jako ‚Nedělej si starosti. Je to všechno o energii. Je to všechno o té atmosféře.‘ Museli jsme se přizpůsobit jeden druhému, co se práce týče, protože oba naše způsoby hraní byly důležité a oba tyto přístupy jsme potřebovali k tomu, abychom tím prošli [natáčením filmu]. Hodně jsme se jeden od druhého naučili.“

„Kate dodala potřebnou úroveň hloubky a upřímnosti těm emocím, kterými Alex prochází,“ dodává Elba. „Je velmi analytická, co se týče slov a scénáře a strávili jsme spoustu času nad nejmenšími detaily, aby to vše vyznělo reálně. Pokud máte dva herce, kteří procházejí něčím, co je tak opravdové – přežití, láska – je důležité, abyste v tom našli pravdu, protože diváci to poznají. Kate byla velmi ostražitá a velmi upřímná. Dala ze sebe všechno, aby tu roli zahrála. Oba jsme dali všechno. Museli jsme.“

SLÉZÁNÍ HORY

Co se týká natáčení filmu v těch nejdlehlších hornatých oblastech Spojených států plných nádherných, ale nebezpečných terénů, trval Abu-Assad na tom, že veškeré venkovní scény se musí natočit tak, aby ukazovaly život ohrožující podmínky, které

Alex a Ben musí vydržet, a to bez použití klíčovacího plátna. To znamenalo najít takové lokality, které jsou dostupné pro filmování a zároveň mají stejně impozantní vrcholky hor a peřiny hlubokého nedotčeného sněhu, a také najmout za kameru takový tým, který se nebude bát pracovat v nehostinných podmínkách.

„Když se nad tím zamyslíte, tak je ten film vlastně jednoduchý – jsou to dva lidé a pes v horách,“ říká Ready. „A zároveň je to velmi komplikované, co se týče produkce a tvorby filmu, který se odehrává v tak extrémním prostředí. Autenticita pro nás byla obrovským cílem – autenticita prostředí pomáhá s autenticitou výkonů. Je to jedno a totéž.“

HORA MEZI NÁMI zakotvila v jihovýchodním koutu Britské Kolumbie (Kanada), v Percelských horách, v malebné komunitě Invermere, která měla přesně tu správnou kombinaci neobyčejných výhledů a neúprosného terénu, která je zapotřebí k tomu, aby byl film hodnověrný a autentický. Ale ještě předtím, než se do těchto odlehlých končin odjelo, natočil Abu-Assad se svým týmem (společně s kameramankou Mandy Walker, produkčním návrhářem Patrice Vermettem a kostýmní designérkou Renée Ehrlich Kalfus) jednu z nejvíc ohromujících částí filmu ve filmovém ateliéru ve Vancouveru.

K simulaci havárie letadla, kterou Alex a Ben zažijí, produkce sestrojila repliku trupu letadla, která byla připojena na pohyblivou kameru vybavenou pro složité a nekonvenční kamerové pohyby. Trup letadla sám o sobě byl samostatnou scénou bez odstranitelných bočních stěn – tým se mohl dostat dovnitř pouze průlezem malého bočního okénka.

Scéna s havárií byla natočená na jeden pokračující záběr, kterého se dosáhlo tím, že kamera byla připevněna na samostatný kabel, který vstupoval kokpitem letadla. Díky dálkovému ovládní se pak kamera otáčela o 360 stupňů a díky koordinovaným pohybům zachytila výkony herců.

„Tu scénu jsme natočili na jeden záběr, který Hany navrhl a bylo to neskutečné,“ říká Bridges. „Nikdy jsem nic takového ve svém životě nedělal. Kamera, která byla připevněna na jednu linii, se uvnitř letadla pohybovala tam a zpátky. Sekce vepředu musela na stranu, aby se kamera dostala až ke mně a k pilotnímu sedadlu a pak se vrátila do zádi letadla, aby zachytila Idrise a Kate. Vítr skučel a letadlo se otřásalo – a

co se mi na tomhle záběru nejvíc líbilo, bylo to, že potřeboval úsilí nás všech, abychom ho zvládli.“

I přesto, že tato sekvence sama o sobě vyžadovala naprostou preciznost, Abu-Assad cítil, že je potřeba vytvořit v divácích pocit, že jsou v letadle uvězněni společně s Alex a Benem. „Přišli jsme s nápadem se během jednoho záběru dostat i do letadla, protože když ten záběr rozseknete, diváci se cítí manipulováni a nemají pocit, že jsou toho součástí,“ vysvětluje režisér. „Pokud to natáčíte jako jeden souvislý záběr, tak je publikum na palubě společně s pasažéry. Ale jak to udělat? Bylo to neskutečné spojení inženýrství, herectví a režírování. Pohyby kamery musely běžet plynule, bez toho, aby vyrušovaly herce. A to nebylo lehké.“

Jakkoli bylo natáčení havárie obtížné, ve srovnání s výzvami, které je očekávaly, když v lednu 2016 dorazili do Percelských hor, to bylo jednoduché. Vrchol hory Percell, položený na západní straně Údolí skalnatých hor, dosahuje přes 3300 metrů nadmořské výšky. Všechny tyto vysoko položené horské oblasti byly dostupné pouze třemi speciálními vrtulníky Bell, které byly navrženy a vybaveny tak, aby zvládly rychle stoupající převýšení.

Záchranáři neustále kontrolovali rizika přírodních nebezpečí, jako jsou laviny nebo náhlé změny počasí. Pokud by špatné počasí udeřilo zničehonic a bez varování, vrtulníky by jen stěží měly dostatek času vzlétnout z velké přistávací plochy a transportovat herce a tým do bezpečnějších, ale odlehlých míst v nižších polohách. Produkce všude kolem rozmístila záchranné přístřešky a vybavu, aby případní nezachránění zvládli přečkat jakoukoli bouřku.

V zájmu nejvyšší opatrnosti letěli do nejvýše položených natáčecích míst pouze Winslet, Elba a nezbytní členové týmu. Nejenom kvůli zimě, ale i kvůli řídkému vzduchu byla práce daleko fyzicky náročnější. I dýchání je v těchto závratných nadmořských výškách velmi náročnou výzvou.

„Nikdy jsem nedělala nic ani jen podobného, co se týče nadmořské výšky,“ říká Winslet. „Běhání ve vysoké nadmořské výšce je absolutní agónie. Úplně vám hoří hrudník. Jsem silná a jsem fit, ale tohle bylo něco, na co jsem vůbec nebyla připravená. Pokud jste takhle vysoko, využíváte spoustu energie jenom na dýchání, Bylo to pro mě vše úplně nové – jak zůstat zahřátá, jak dávat pozor jeden na

druhého, jak se správně stravovat, zůstat hydratovaná a všechny tyhle věci. Bylo to o přežití.“

Kameramanka Walker (*Stopy, Austrálie*) nebyla ve filmování v nehostinných podmínkách žádným nováčkem. Její vynalézavost nezná hranic, co se týká plánování záběrů ve sněžném terénu – v jednu chvíli připevnila kameru na řadu snowboardů, aby pro Abu-Assada zachytila dokonalý záběr.

Třeskutá zima přesto týmu připravovala mnoho výzev, i co se týká samotného vybavení – například kamery musely být uschované ve vyhřívaném autě, aby jim nezmrzly baterie.

Zásadní bylo perfektní plánování. „Když už jsme jednou byli nahoře, nemohli jsme jen tak sejít dolů,“ říká Walker. „Měli jsme všechny naše čočky a obsluhovali jsme dvě kamery zároveň. Někdy jsme museli naše vybavení poslat nahoru do nějaké lokace i o pár dnů dřív, aby tam na nás už čekalo. Taky jsme veškeré vybavení museli balit do co nejmenších krabic, aby případný přesun helikoptérou byl co nejrychlejší.“

Tyto extrémní podmínky Abu-Assada od snahy o senzační filmový počín neodradily – navzdory nelítostnému klimatu se snažil zachytit dojemné a majestátní záběry a to bez použití klíčovacího plátna nebo digitálních triků. Walker pro některé konkrétní scény od Panavision vyžádala čočky na míru. „Pro něj je kamera nástroj k vyprávění příběhu,“ říká Walker. „Nedělali jsme spoustu střihů nebo rozdělování scén – není to film, kde se natáčí jenom rukama. Snažili jsme se získat ten záběr tak, aby publikum vidělo, co přesně se pro ty postavy v tu chvíli odehrává. Pohybovali jsme se tak, jako se pohybovali oni a snažili jsme se s nimi být co nejvíce synchronní.“

V některých momentech už jenom chození po boku Alex a Bena tvořilo problémy. „Někdy jsme na jeden záběr měli jenom jeden nebo dva pokusy, protože jak jednou jedna z postav udělala do sněhu stopy, už jsme tu část země nemohli použít,“ vysvětluje Walker.

Stejně tak produkční návrhář Patrice Vermette (*Příchozí, Královna Viktorie*), dvakrát nominovaný na cenu Akademie, musel na počátku zajistit několik opatření, aby vytvořil horské scény tak, jak je ostatní potřebovali. Vermettův tým zkonstruoval již zmíněné letadlo ve Vancouveru a poté dohlížel na jeho přesun do horského terénu.

Trup letadla společně s částí křídla a motorem byl převezen vrtulníkem do nadmořské výšky 2700 metrů. Zadní část letadla, která je při havárii odtržena, byla umístěna do 3000 metrů na hřeben ledovce Delphine.

Každá část letadla byla zvážena, aby piloti vrtulníku při manipulaci s nimi věděli, jaký náklad při přesunu mohou bezpečně unést.

Protože jsou letadla konstruována z velmi lehkých materiálů a horské větry mohou být neskutečně silné, vznikla tu obava, že části letadla na scénách odfoukne vítr pryč. Aby části letadel zůstaly v bezpečí, byly připevněny k ocelovým plátům, které byly zahrabány do sněhu. Stejně se ale stalo, že část zádi letadla vítr odfoukl a už se ho nepodařilo opravit. V časovém presu se tak musela ve Vancouveru vytvořit nová část zádi letadla, musela se namalovat, aby vypadala opotřebovaně, odvezena do hor a následně vzduchem přemístěna do správné pozice na ledovci.

Oblast okolo zádi letadla byla ještě doplněna čtyřmi balvany vyrobenými z pěny, které nahoru dostala helikoptéra, připevněnými na obrovské dřevěné palety, které byly následně pohřbeny ve sněhu. Matka příroda je pak upravila ještě větší závějí sněhu.

Další z důležitých scén, konkrétně přístřešek pod kořenem společně se vstupem do sněžné jeskyně, byla postavena kolem základny štábu, na planině známé jako Horsethief Creek, kde byly i veškeré přívěsy, nákladní auta s vybavením, generátory, mobilní jednotky a transportní vozidla. Tahle oblast Abu-Assadovi sloužila jako další scéna, když byly některé z dalších horských lokací nedostupné.

Tým návrhářů začal s přípravami již v listopadu, ještě předtím, než zamrzla půda. Největší stavbou byla zchátralá chata, kde se Ben s Alex schovají poté, co Alex prožije pád skrze led do mrazivé vody. „Ten nápad s chatou byl o tom vytvořit něco téměř strašidelného a pomíjivého,“ říká umělecké režisérka Cheryl Marion. „Je tam, ale dokud ji nehledáte, nevidíte ji. Když ji Ben poprvé spatří, není úplně evidentní, že tam je. A to byla ta myšlenka – ten strašidelný pocit.“

Stejně jako trup a záď letadla, byla i chata postavena ve Vancouveru a poté převezena ve zrádných podmínkách více než 800 km až do Horsethief Creek. Tam byla zasazena do ohromné pláně a osm dní se na ní pracovalo, aby vypadala

opotřebovaně a opuštěně. Produkční tým se tam ještě na začátku prosince vrátil, aby kolem vysadil vrby a velké stromy, čímž dodal scéně dramatictější vzezření.

Když na začátku ledna 2016 do oblasti přijeli herci a tým, už to působilo, že všechny připravené scény jsou součástí tamní krajiny už po mnoho let.

„Už od začátku jsme s Hanym a Mandy chtěli vytvořit autentickou krajinu – nechtěli jsme používat zelená plátna, protože si myslím, že v dnešní době je tolik filmů, které jsou natočené před zeleným plátnem, že publikum už dokáže jednoduše rozeznat, jestli je to reálné, nebo ne,“ říká Vermette. „Chtěli jsme mít opravdové světlo, opravdovou krajinu, opravdové srázy. Ano, je to pro produkci tímto způsobem daleko složitější. Ale myslím si, že všichni byli extrémně pyšní na to, co jsme každý den dokázali.“

Výkonná producentka Becki Cross Trujillo měla na starost složitou logistiku, konzultace s piloty vrtulníků a s manažerem lokací Robinem Mounseym, aby se zajistilo, že každý natáčecí den je bezpečný. Pokud bylo vše zajištěno, pak Trujillo cestovala společně s Abu-Assadem, Walker, Mounseym a Paulem Barrym (první asistent režiséra) do natáčecího místa dne, aby se přesvědčili, že nejen herci, ale i vybavení se může bezpečně přemístit na místo z Horsethief Creek.

„Pokud to šlo, vysadili nás dolů společně s rádiem,“ říká Trujillo. „Všichni na zemi pak synchronně dostali ostatní vybavení a nářadí do dalších dvou vrtulníků. Nikdy jsme na piloty vrtulníků netlačili, pokud měli oni nebo Robin obavy. Oni to vedli a my jsme jim důvěřovali, že všichni budeme v bezpečí.“

Úkolem Trujillo bylo ochránit nejen herce a vybavení před třesnutým mrazem, ale také starost o psího člena týmu – Raleigha, který hraje dalšího přeživšího nehody, pilotova psa. „Nosil lidskou bundu,“ říká Trujillo. „Naučil se nosit i brýle. Potírali mu packy voskem, aby je ochránili a nazouvali jsme mu boty. Naučil se naskočit do helikoptéry a zase vyskočit, a když ležel na zemi, dávali jsme pod něj polystyrenovou podložku, aby neomrzal. Byla to pro něj docela zkouška, ale naštěstí to je pohodový a úžasný pes. Mohli jsme ho balit do čepic a šál a pro něj to bylo úplně v pohodě.“

Třesnutá zima se ukázala být neoblomná a neúprosná. První týden na místě se filmaři setkali s neobvyklou inverzí, takže teploty v údolí byly nižší než vysoko v horách. Teploty hluboko pod nulou způsobily, že motory dodávek, generátory,

kamerové vybavení a další nářadí praskalo nebo se rozbilo. Kolem kamióňů, motorů a přívěsů přivázal filmový štáb balíky sena, aby zadržovaly teplo. Další hrozbou byly omrzliny. Celkově HORA MEZI NÁMI strávila v tomto drsném terénu 18 dní.

„Byla opravdu neskutečná zima,“ říká Winslet. „Jeden den jsme všechny scény natočili na jeden záběr, protože byla tak šílená zima, že jsme to prostě museli zvládnout. Sundat si rukavice i na dvě sekundy bylo mučivé.“

Kostýmní designérka Renée Ehrlich Kalfus si byla vědoma krutých podmínek, kterým bude tým vystaven po celou dobu natáčení v horách, a udělala vše, co mohla, aby jejich nepohodlí zmírnila. „Vůbec si na tu zimu nestěžovali,“ říká. „Měli ohřívače, elektronické ponožky, rukavice na baterky, ale měli odhalené obličej.“

Ve svém městském oblečení byl Ben sice oblečen velmi módně, ale zároveň byl velmi špatně připraven na arktické teploty a nehostinný terén. „Je ve svém kašmírovém kabátu a kožených botách velmi elegantní,“ říká Kalfus. To Walter, nešťastný pilot, byl do mrazivého klimatu daleko lépe oblečen. „Protože pilot zemře, vezme si Ben jeho oblečení,“ říká Kalfus. „Takže Idris vlastně hrál v kostýmu někoho jiného po skoro celý film, což pro něj, jako pro herce, bylo docela zajímavé. Protože ve skutečnosti kostýmy definují, kým jste.“

Pro Kalfus nebylo největší výzvou vytvořit kostýmy, které vypovídají o postavách – o Alex jako důmyslné fotožurnalistce a o Benovi jako zámožném neurochirurgovi – ale také aby v divákovi zanechaly vizuální zážitek po celý film. „Musela jsem jim vymyslet originální vzezření, které by vydrželo po celý film,“ říká. „Zaměřila jsem se na vytvoření struktury a barev a zvýraznění obličejů a siluet, které by jim dodalo velmi klasický vzhled, a které by nás, publikum, nenudilo.“

Pro natáčení v horách je potřeba, aby všechny složky byly flexibilní a dokázaly reagovat na stále měnící se potřeby, protože všichni vědí, že každý den může přinést pouze šest hodin použitelného světla. „Vlastně to nebylo vůbec jednoduché,“ říká Abu-Assas. „Mnohokrát jsem se podíval na náš tým a měl jsem pocit, že jsme šílení. Proč tohle děláme? Ale udělali jsme to a já jsem hrozně rád. Jsem pyšný, že jsme to udělali tímto způsobem.“

Celý tým byl spokojen s tím, čeho v Percelských horách během daného času dosáhli – zachytili pozoruhodné výkony v působivém a hrozivém terénu, společně

s majestátností této krajiny. I navzdory všem fyzickým strádáním Elba rychle podotýká: „Tyhle hory jsou nádherné, ty výhledy nikdy nekončí a vy si přidáte dost výjimečně. Cítil jsem se privilegovaný, že takový film můžu tvořit, a že můžu spatřit vyhlídky, které se moc lidem v jejich životě vidět nepoštěstí.“

Chernin říká: „Už od samého začátku jsme cítili, že tenhle film musí vypadat mimořádně. Musel působit jako takový film, který se dnes málokdy podaří. Tohle je film o přežití. Tohle je film o lidech, kteří jsou dohnáni na hranice jejich lidské tolerance a výdrže. Čím si prošli, je něco mimořádného.“